



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Dagmar Gottwaldové a soudců Mgr. Karly Nekolové a Mgr. Jana Rýznara ve věci

žalobce: **Jaroslav P.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Krásným
sídlem Milíčova 1386/8, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o náhradu škody,

k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 25. 1. 2018, č. j. 13 C 185/2016-210,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I. v částce 98 137 Kč:

- a) co do částky 96 376 Kč potvrzuje;
- b) co do částky 1 761 Kč mění následovně:

Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 1 761 Kč, se zamítá.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 34 459 Kč k rukám zástupce žalobce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 785 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na plnou náhradu nákladů odvolacího řízení částku 34 008 Kč k rukám zástupce žalobce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zavázal žalovanou zaplatit žalobci částku 109 843 Kč (výrok I.), žalobu v části, v níž se žalobce domáhal po žalované písemné omluvy, zamítl (výrok II.) a uložil žalované zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 35 983 Kč (výrok III.).
2. Proti tomuto rozsudku, pouze však proti výrokům I. a III., podala žalovaná včasné odvolání, jímž se domáhala jeho změny tak, že při vyčíslení výše škody spočívající v nákladech obhajoby bude brán zřetel na skutečnost, že tyto byly vynaloženy též v souvislosti se skutky, pro které byl žalobce pravomocně uznán vinným. Namítala, že žalobce uplatňuje nárok na náhradu škody spočívající v nákladech obhajoby vynaložených v trestním řízení za situace, kdy byl trestně stíhán pro pět skutků ve vícečinném souběhu, přičemž pravomocně byl uznán vinným ze spáchání dvou z nich a ohledně zbývajících tří byl pravomocně obžaloby zproštěn. Pro zmíněných pět skutků bylo trestní stíhání žalobce zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne 4. 1. 2012. Okresní soud dospěl k závěru, že žalobci náleží celá náhrada za obhajobu, a to i za období, kdy byly obhájcem prováděny úkony ve společném řízení pro všechny skutky, tedy i pro ty, pro které byl žalobce pravomocně uznán vinným. Tímto se přiklonil k argumentaci žalobce, že nárok na náhradu škody vzniká i v případě, kdy je žalovaný zproštěn byť jen jednoho ze skutků, pro které byl obžalován, a to v takové výši, která představuje vzniklé náklady nutné obhajoby pro tento konkrétní skutek, a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 11. 2005 ve věci sp. zn. 25 Cdo 1325/2004. Dále uvedl, že skutky, za které byl žalobce uznán vinným, byly rozhodnutím soudu ze dne 9. 12. 2013 vyloučeny k samostatnému projednání a minimální úkony učiněné obhájcem žalobce ve věci sp. zn. 4 T 108/2012 po tomto datu byly učiněny pouze v souvislosti se skutkem, pro který byl žalobce obžaloby zproštěn. Dle názoru žalované soud prvního stupně nepostupoval v souladu se shora uvedeným rozhodnutím dovolacího soudu, na který odkazuje sám žalobce, když nezohlednil, že se trestní řízení týkalo též skutků, pro které byl žalobce pravomocně uznán vinným. Žalovaná se rovněž neztotožnila s názorem soudu prvního stupně, že na daný případ nelze aplikovat usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 11. 2002 ve věci sp. zn. 7 To 150/2002 a náleží Ústavního soudu ze dne 18. 8. 2015 ve věci sp. zn. IV. ÚS 2215/14, neboť se uvedená rozhodnutí netýkají náhrady škody za nezákonné rozhodnutí, ale řeší odměnu advokáta ex offio v trestním řízení. Podle žalované však lze z této judikatury vycházet, neboť řeší problematiku úhrady nákladů trestního řízení vynaložených na obhajobu, a to v případech, kdy byl obviněný (obžalovaný) ve společném řízení zproštěn obžaloby toliko pro některé skutky a ohledně ostatních byl uznán vinným. Ostatně stejný závěr vyplývá z rozhodnutí, na které odkázal sám žalobce. Dále poukázala na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2018, č. j. 17 Co 362/2017-113, které vycházelo ze stejného skutkového základu jako projednávaná věc a odvolací soud v odůvodnění tohoto rozhodnutí právě odkázal na náleží Ústavního soudu ve věci IV. ÚS 2215/14 jako na vodítko, podle něhož se sníží povinnost náhrady podle poměru sazeb mimosmluvní odměny stanovené pro jednotlivé trestné činy za jeden úkon právní služby. Dále uvedla, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých důvodů soud prvního stupně shledal žalobcem uplatněný nárok oprávněným v plné výši, vyjma úkonů učiněných obhájcem žalobce po datu 9. 12. 2013. Namítala, že z rozhodnutí dovolacího soudu, na které je odkazováno, přitom nelze dovodit, že by se při vyčíslení škody spočívající v nákladech obhajoby v případech vícečinného souběhu, kde byl obviněný (obžalovaný) zproštěn obžaloby pro skutek, za který mu hrozil nejprísnější trest, případně pro skutek, kde byl důvodem nutné obhajoby, již nebral zřetel na výsledek trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

stíhání ohledně zbývajících skutků, když aplikace ust. § 12 odst. 5 advokátního tarifu je vyloučena v souzené věci, neboť dopadá na případy jednočinného souběhu. Uvedla rovněž, že pokud jde o náhradu hotových výdajů a náhradu za promeškaný čas, pak není podle jejího názoru důvodné tyto náklady odškodnit, neboť právě ty by žalobce musel vynaložit stejně v souvislosti s trestním stíháním pro skutky, pro které byl pravomocně uznán vinným. Žalovaná nesouhlasila ani s výrokem o nákladech řízení, s tím, že žalobci nenáleží náklady za uplatnění nároku u příslušného úřadu ve smyslu ust. § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. Odkázala přitom dále na judikaturu Ústavního soudu tuto problematiku řešící i na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 57 Co 523/2017, podle kterých tento úkon nelze považovat za předžalobní výzvu ve smyslu ust. § 142a o. s. ř.

3. Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako správného. Namítal, že všechny úkony, jichž se obhájce v zastoupení žalobce v trestním stíhání jako zástupce žalobce účastnil, se vztahovaly ke skutku, pro který byla stanovena nutná obhajoba. Zdůraznil, že škodou se rozumí to, o co se snížila hodnota majetku poškozeného, a pokud by se vedlo trestní řízení jen pro tento skutek, žalovaná by nárok na výši odměny za úkon právní služby v částce 2 300 Kč nerozporovala. V daném případě však bylo trestní řízení vedeno i pro další skutky, přičemž dle § 12 odst. 5 advokátního tarifu v případě obhajoby v trestním řízení vedeném pro trestné činy spáchané v souběhu náleží advokátovi pouze odměna stanovená pro trestný čin s nejvyšší trestní sazbou. Výše odměny by tedy stále činila částku 2 300 Kč za jeden úkon právní služby a je nerozhodné, že pro další skutky trestní řízení probíhalo i nadále. Podstatné je především to, že pro skutek, pro který byla stanovena výše odměny, kterou žalobce obhájci zaplatil, byl obžaloby zproštěn a trestní stíhání bylo v této části nezákonné, neboť pokud by vůči žalobci trestní stíhání pro skutek s nejvyšší trestní sazbou nebylo vedeno, škoda by žalobci nevznikla. V takovém případě by ani nepotřeboval obhájce ve smyslu § 36 odst. 3 trestního řádu. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí soudu v takovém případě ve věci náhrady škody musí odpovídat spravedlivému uspořádání právních vztahů, neboť žalobce na nezákonnost jeho trestního stíhání od samotného počátku upozorňoval a činil veškeré dostupné právní kroky, aby se tato chyba ukázala. Dále nesouhlasil ani s odvolací argumentací, pokud jde o výrok o nákladech řízení s tím, že ust. § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. nemůže vyloučit aplikaci § 142a o. s. ř., neboť se jedná o odlišné právní předpisy.
4. Odvolací soud již ve věci jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 17. 12. 2018, č. j. 15 Co 97/2018-235, kterým vyhovující rozsudek okresního soudu ve výroku I. co do částky 11 706 Kč, potvrdil (I.a) a co do částky 98 137 Kč změnil tak, že v tomto rozsahu žalobu zamítl (I.b). Dále odvolací soud zavázal žalobce zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 997 Kč a na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 702 Kč (výroky II. a III. rozsudku). Žalobce pak byl dále zavázán zaplatit České republice na soudním poplatku z odvolání částku 4 907 Kč (výrok IV.).
5. K dovolání žalobce Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu ve výroku I. písm. b) a ve výrocích II. - IV. zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Předmětem odvolacího řízení tak zůstala částka 98 137 Kč.
6. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu včetně řízení jeho vydání předcházející, přičemž postupoval dle ust. § 212a odst. 1, 2, 4 a 5 o. s. ř. a žádné vady řízení uvedené v § 229 odst. 1, 2 písm. a) a b) a odst. 3 o. s. ř. neshledal. Po takto provedeném přezkumu odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání žalobce je převážně důvodné.
7. V projednávané věci se žalobce domáhal po státu náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím, a to usnesením policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 4. 1. 2012 pro 5 skutků, jimiž měl spáchat několik trestných činů ve vícečinném souběhu, i trestné činy spáchané jednotlivými skutky v souběhu jednočinném. Jako pro nejprísněji trestný byl žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

stíhán pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona, kterého se měl žalobce dopustit v roce 2006. Jednalo se o trestný čin, za který je možno udělit trest odnětí svobody v rozmezí 3 až 10 let a ve smyslu ust. § 36 odst. 3 trestního řádu se proto jedná o případ nutné obhajoby. Žalobce udělil ke svému zastupování v označené trestní věci plnou moc obhájci, advokátu Mgr. Petru Kaustovi, který při obhajobě žalobce v souvislosti se všemi 5 skutky, za které byl žalobce původně stíhán, učinil do okamžiku konání hlavního líčení dne 9. 12. 2013 v trestní věci Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. 4 T 108/2012 úkony právní služby týkající se veškeré posuzované trestné činnosti žalobce vyjmenované v žalobě, kdy provedení jednotlivých úkonů obhajoby bylo mezi účastníky nesporným, a to poté, co vzal žalobce žalobu částečně zpět v rozsahu odměny za 1 úkon obhajoby za účast u hlavního líčení konaného dne 13. 11. 2012 a dále po upřesnění délky konání hlavního líčení dne 20. 11. 2013, k němuž došlo v průběhu jednání odvolacího soudu (při rozdílném názoru účastníků na počet úkonů právní služby vykonaných advokátem při tomto hlavním líčení).

8. Pokud jde o průběh a výsledky trestního řízení vedeného proti žalobci jakožto proti obžalovanému, odkazuje odvolací soud na podrobná zjištění, která učinil ve svém předchozím rozhodnutí v této věci (bod 12. rozsudku č. j. 15 Co 97/2018-235). Žalobce byl tedy částečně obžaloby zproštěn, a to pro skutky, jichž se měl dopustit v roce 2006, 28. 4. 2008 a 12. 11. 2010, zproštěn obžaloby byl tedy zejména pro skutek, v němž byl obžalobou spatřován trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona, pro které se jednalo o případ nutné obhajoby. Naopak pro skutek z 12. 8. 2009, kvalifikovaný jako trestný čin pojistného podvodu podle § 250a odst. 1, 3 trestního zákonu a pro skutek ze dne 27. 10. 2010, jimž bylo žalobci kladeno za vinu spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, byl žalobce pravomocně odsouzen.
9. Vzhledem ke skutečnosti, že usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územního odboru Nový Jičín, oddělení hospodářské kriminality SKPV, ze dne 4. 1. 2012, č. j. KRPT-34961-95/TČ-2011-070481, bylo zahájeno trestní stíhání žalobce i pro skutky spáchané ve vícečinném souběhu, pro které byl žalobce nakonec obžaloby zproštěn, dospěl odvolací soud ve shodě se soudem okresním tak, jak již uvedl ve svém předchozím rozhodnutí v této věci, k závěru, že se vůči žalobci v rozsahu zprošťujícím jednalo o rozhodnutí nezákonné. Vznikly-li žalobci v souvislosti s tímto trestním stíháním náklady na jeho obhajobu v podobě nákladů na právní pomoc ze strany advokáta, které žalobce, jak bylo v řízení nesporným, svému obhájci zaplatil, byla nezákonným rozhodnutím státního orgánu žalobci způsobena škoda, na jejíž náhradu má v souladu s ust. § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok tak, jak již odvolací soud dovodil ve svém předchozím rozhodnutí ve věci.
10. Pokud jde o výši takto vzniklé škody, je odvolací soud vázán právním názorem dovolacího soudu, který odkázal na znění § 31 zák. č. 82/1998 Sb., podle něhož platí, že náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu (odst. 1). Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování, přičemž výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně (odst. 3). Dovolací soud v tomto případě dále poukázal na znění ust. § 12 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. - advokátního tarifu, podle kterého při obhajobě v trestním řízení vedeném pro trestné činy spáchané v souběhu náleží advokátovi pouze odměna stanovená pro trestný čin s nejvyšší trestní sazbou a uzavřel, že nárok žalobce na náhradu škody v podobě účelně vynaložených nákladů na obhajobu ve výši odpovídající § 12 odst. 5 advokátního tarifu, bez snížení

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

takto zjištěné částky o hodnotu úkonu odpovídajících odměně za skutky, za jejichž spáchání byl žalobce odsouzen, je dán, neboť neskončí-li trestní stíhání osoby, proti které bylo vedeno trestní stíhání pro několik skutků spáchaných v souběhu, pravomocným odsouzením za skutek, za nějž hrozil nejvyšší trest, a tento skutek byl rozhodný pro výpočet odměny obhájce dle § 12 odst. 5 advokátního tarifu, jde o náhradu účelně vynaložených nákladů za takové zastupování, bez jejího snížení za skutky, za jejichž spáchání osoba byla odsouzena, přičemž dle ust. § 31 odst. 3 zák. č. 82/2008 Sb. nejde pouze o odměnu za zastupování, ale rovněž také o další účelně vynaložené hotové výdaje s tímto zastoupením spojené.

11. Jak již odvolací soud vyložil dříve, obhájce žalobce v průběhu trestního stíhání žalobce, do konání hlavního líčení dne 9. 11. 2013, tj. do fáze, kdy řízení bylo vedeno ve vztahu ke všem skutkům, vykonal celkem 43 úkonů právní služby vyjmenovaných v žalobě, a to včetně úkonů za účast u hlavního líčení dne 13. 11. 2012, kdy obhájci žalobce náleží odměna pouze za tři úkony právní služby, jak se účastníci posléze shodli, s tím dále, že pokud jde o sepis návrhů na doplnění dokazování ze dne 3. 10. 2012 a 2. 5. 2013, které nejsou jako samostatný úkony právní služby vyjmenovány v § 11 odst. 1 a 2 advokátního tarifu, však odvolací soud, na rozdíl od soudu okresního, dle ust. § 11 odst. 3 o. s. ř. považuje za úkon nejbližší návrhu na zajištění důkazu dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, za který náleží odměna advokáta v rozsahu poloviny mimosmluvní odměny. Odměna ve výši poloviny sazby mimosmluvní odměny náležela obhájci žalobce podle § 11 odst. 2 písm. d) advokátního tarifu dále také za sepis stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 12. 1. 2012.
12. Za uvedených 43 úkonů právní služby a 3 úkony právní služby honorované 1/2 mimosmluvní odměny tak v sazbě odměny za obhajobu v trestním řízení pro nejpřísněji trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) trestního zákona s trestní sazbou 3 - 10 let, dle § 10 odst. 3 písm. c) a § 7 bod 5 advokátního tarifu, činí odměna advokáta částku 2 300 Kč za 1 úkon právní služby, za všechny tyto úkony pak náleží žalobci náhrada škody celkem v částce 102 350 Kč (44,5 x 2 300). Žalobci rovněž náleží náhrada škody v podobě hotových výdajů jeho zástupce k jednotlivým úkonům právní služby, které byly žalobou uplatněny v počtu 45 úkonů, přestože žalobci náležela náhrada škody ve formě odměny za celkem 46 úkonů právní služby. Odvolací soud k tomu dodává, že ve smyslu ust. § 153 odst. 2 o. s. ř. je žalobou vázán a nemůže přiznat více, než kolik bylo žalobou uplatněno. Dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu v částce 300 Kč tak žalobci náleží náhrada škody odpovídající částce 13 500 Kč (45 x 300). Žalobci v souvislosti s právními službami poskytnutými při jeho obhajobě náleží rovněž náhrada cestovních výdajů vynaložených na cestovné advokáta k jednotlivým úkonům trestního řízení. V roce 2012 se jednalo o celkem 10 cest ze sídla advokátní kanceláře Mgr. Kausty v Ostravě k úkonům v Novém Jičíně, a to k účasti u výslechu spoluobviněného Ch. dne 3. 4. 2012, účasti u výslechu klienta dne 5. 4. 2012, k účasti u výslechu spoluobviněného F. dne 11. 4. 2012, k účasti u výslechu spoluobviněných S. a K. dne 18. 4. 2012, k účasti u výslechu spoluobviněného R. 19. 4. 2012, cestu k prostudování spisu dne 26. 4. 2012, k účasti u hlavního líčení konaného ve dnech 11. 9. 2012, 13. 9. 2012, 13. 11. 2012 a 15. 11. 2012, při ujetí 48 km v jednom směru, celkem ujetu 96 km k jedné cestě, a to vždy osobním vozidlem tov. zn. Volkswagen Passat CC, RZ: 6T5 0026, s kombinovanou spotřebou 5,8 l nafty/100 km, v ceně nafty dle vyhl. č. 429/2011 Sb. ve výši 34,70 Kč/1 l nafty a náhradě za opotřebení ve výši 3,70 Kč/1 ujetý km, náhrada cestovních výdajů k jedné cestě ve výši 548,40 Kč, k deseti jízdám pak celkem ve výši 5 484 Kč. V roce 2013 obhájce žalobce v souvislosti s obhajobou žalobce v uvedeném trestním řízení vykonal celkem 7 cest na trase Ostrava - Nový Jičín a zpět totožným vozidlem, a to cestu k účasti u hlavního líčení ve dnech 21. 3. 2013, 27. 3. 2013, 25. 4. 2013, 26. 4. 2013, 21. 10. 2013, 20. 11. 2013 a 9. 12. 2013, s tím, že při aplikaci vyhl. č. 472/2012 Sb. ve vyhláskové ceně nafty ve výši 36,50 Kč/1 l nafty a náhradě za opotřebení ve výši 3,60 Kč/1 ujetý km, činí náhrada cestovních výdajů zástupce žalobce k jedné cestě částku 548,80 Kč, k sedmi cestám pak částku 3 842 Kč. V souvislosti se všemi těmito cestami

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

byla účtována náhrada za promeškaný čas v rozsahu 4 půlhodin k jedné cestě v obou směrech, celkem 68 půlhodin, za které náleží žalobci v souvislosti s jeho obhajobou v uvedeném trestním řízení náhrada škody v částce 6 800 Kč (68 x 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu).

13. Tak, jak již odvolací soud vylíčil ve svém předchozím rozhodnutí ve věci, činila škoda v souvislosti s úkony obhajoby uskutečněnými v době od 28. 1. 2014 do 16. 1. 2015 částku 17 706 Kč zahrnující odměnu advokáta za 6 úkonů právní služby a jeden úkon honorovaný 1/2 mimosmluvní odměny, náhradu paušálních výdajů obhájce žalobce k celkem 6 úkonům právní služby, náhradu cestovních výdajů obhájce žalobce k účasti u hlavního líčení dne 28. 1. 2014 ve výši 556 Kč a náhradu za ztrátu času obhájce strávenou na této cestě v rozsahu 4 půl hodin po 100 Kč, celkem ve výši 400 Kč, přičemž pokud jde o podrobný výpočet této náhrady, odkazuje odvolací soud na bod 27 svého předchozího rozhodnutí.
14. Žalobci tak v souvislosti s částečně nezákonným rozhodnutím policejního orgánu o jeho trestním stíhání ze dne 4. 1. 2012 vznikla škoda ve formě nákladů na jeho obhajobu celkem ve výši 149 682 Kč (102 350 Kč + 13 500 Kč + 5 484 Kč + 3 842 Kč + 6 800 Kč + 17 706 Kč). Z této částky byla žalovanou již zaplacená částka 41 600 Kč a předchozím rozhodnutím odvolacího soudu kasací dovolacího soudu nedotčeným, tedy pravomocným výrokem I. písm. a) rozsudku, byla přiznaná částka 11 706 Kč. Žalobci tak na náhradě škody náleží částka 96 376 Kč. S ohledem na shora uvedené výpočty náhrady škody a skutečnost, že předmětem odvolacího řízení byla částka 98 137 Kč, pak byla žaloba shledána nedůvodnou co do částky 1 761 Kč.
15. Odvolací soud proto rozsudek okresního soudu ve výroku I. v částce 98 137 Kč co do částky 96 376 Kč v souladu s ust. § 219 o. s. ř. potvrdil a co do částky 1 761 Kč dle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil tak, že v této části žalobu jako nedůvodnou zamítl.
16. Současně se změnou napadeného rozsudku odvolací soud nově rozhodl o nákladech prvostupňového řízení, v němž byla žalovaná procesně úspěšná v části, v níž se žalobce domáhal omluvy, vůči které byla žaloba zamítnuta, a dále nároku na zaplacení částky 200 000 Kč jakožto peněžitého zadostiučnění, ohledně kterého byla žaloba vzata zpět a řízení zastaveno. V případě uplatněného nároku na náhradu škody odpovídající nákladům obhajoby v částce 154 589 Kč byl žalobce úspěšný co do částky 149 682 Kč (co do částky 3 146 Kč bylo řízení zastaveno usnesením okresního soudu ze dne 16. 1. 2018, č. j. 13 C 185/2016-2013, a co do částky 1 761 Kč byla žaloba zamítnuta), což odvolací soud vyhodnotil tak, že žalobce byl převážně úspěšný, neúspěšný byl pouze v nepatrné části a ohledně tohoto uplatněného nároku tak žalobci v souladu s ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. náleží plná náhrada nákladů řízení.
17. Při rozhodování o nákladech řízení odvolací soud aplikoval, stejně jako ve svém předchozím rozhodnutí, nálezy Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 2717/08 ze dne 30. 8. 2010 a IV. ÚS 301/15 ze dne 13. 11. 2017, v nichž Ústavní soud formuloval pravidla pro rozhodování o nákladech řízení v situaci, kdy je řízení vedeno o více nárocích tak, že nemá být úspěch účastníka řízení posuzován ve vztahu k řízení jako k celku, když právo na náhradu nákladů sporného řízení je upraveno především v ust. § 142 odst. 2 o. s. ř., z něhož vyplývá, že základním kritériem, jímž se řídí, je úspěch ve věci, přičemž každou věcí je jednotlivý nárok, který je předmětem řízení. V takovém případě je pak úspěch účastníka řízení v každé věci, tj. u každého nároku, nutno posoudit samostatně.
18. Žalovaná za prvostupňové řízení účtovala náklady celkem ve výši 1 470 Kč sestávající z náhrady paušálních výdajů advokátem nezastoupeného účastníka podle vyhl. č. 254/2015 Sb. ve výši 300 Kč za jeden úkon, a to za vyjádření k žalobě, dále za přípravu k jednání a účast u jednání okresního soudu konaného dne 16. 1. 2018 a dále z nákladů na cestovné k tomuto jednání okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

osobním vozidlem tov. zn. Škoda Octavia, RZ: 3AV 4638, s průměrnou spotřebou 5,7 l nafty/100 km, v ceně pohonných hmot dle vyhl. č. 463/2017 Sb., ve výši 29,80 Kč/1 l nafty a náhradě za opotřebení ve výši 4 Kč/1 ujetý km, při ujetí celkem 100 km z Ostravy do Nového Jičína a zpět, náhrada cestovních výdajů žalované celkem ve výši 570 Kč. Úkon žalované spočívající ve vyjádření k žalobě, k jehož provedení byla uplatněna náhrada paušálních výdajů ve výši 300 Kč, se všech tří nároků uplatněných v žalobě a je tedy nutno rozdělit uvedený náklad na třetiny ve vztahu ke každému nároku. Žalovaná byla úspěšná u dvou nároků, a to u omluvy a peněžitého zadostiučinění, náleží jí tak náhrada ve výši 200 Kč (100 Kč + 100 Kč). U dalších dvou úkonů, za které žalovaná účtovala paušální náhradu (příprava k jednání okresního soudu a účast u tohoto jednání), byly předmětem řízení již pouze nároky dva, když řízení o peněžité zadostiučinění v částce 200 000 Kč již bylo zastaveno. Totéž se týká nákladů na jízdné k jednání okresního soudu ve výši 570 Kč, který je potřeba rozdělit na dvě poloviny. V případě paušální náhrady za přípravu a účast u jednání okresního soudu tak žalované náleží 1/2 této částky, neboť měla plný procesní úspěch u nároku na omluvu, tj. ve výši 150 Kč. Stejným klíčem pak odvolací soud rozdělil i náhradu cestovních výdajů ve výši 570 Kč, z níž se ke každému ze dvou projednávaných nároků váže částka 285 Kč. Při součtu shora uvedených částek náhrady nákladů řízení (200 Kč + 150 Kč + 150 Kč + 285 Kč) náleží žalované, plně procesně úspěšné u nároku na omluvu a peněžité zadostiučinění, náhrada nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve výši 785 Kč.

19. Žalobci pak náleží plná náhrada nákladů řízení u nároku na náhradu škody odpovídající nákladům obhajoby v částce 154 589 Kč ve výši 34 459 Kč sestávající z odměny advokáta vypočtené z punkta 154 589 Kč za tři úkony právní služby, a to přípravu a převzetí zastupování, sepis žaloby a sepis předžalobní upomínky, po 7 300 Kč (§ 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7 bod 5 advokátního tarifu) a dále odměna za další úkon právní služby, a to účast u jednání okresního soudu dne 16. 1. 2018 ve výši 5 620 Kč, kdy tarifní hodnota činila již jen 112 989 Kč (§ 11 odst. 1 písm. g), § 7 bod 5 advokátního tarifu). K uvedeným úkonům právní služby žalobci náleží také náhrada v podobě paušálních výdajů, které se však v případě uvedených prvních tří úkonů týkaly všech třech uplatněných nároků tak, že z celkové částky 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, byla u nároku na náhradu škody ve formě nákladů na obhajobu žalobce zohledněna pouze částka 100 Kč k jednomu úkonu. V případě účasti u jednání okresního soudu dne 16. 1. 2018 byly předmětem řízení už pouze nároky dva, vedle náhrady škody odpovídající nákladům obhajoby, dále uplatněný požadavek na omluvu, z hlediska nároku na náhradu škody odpovídající nákladům obhajoby tak byla zohledněna pouze 1/2 těchto hotových výdajů ve výši 150 Kč. Stejně tak z 1/2 byly zohledněny náklady na cestovné zástupce žalobce k uvedenému jednání okresního soudu, které celkem činily 618 Kč, žalobci tak náleží náhrada cestovného v částce 309 Kč. Totožně pak bylo postupováno u náhrady za promeškaný čas na této cestě účtované v částce 400 Kč, která byla zohledněna pouze co do částky 200 Kč. Dále žalobci náleží náhrada za 21% DPH z částky 28 479 Kč, která činí 5 980 Kč.
20. O náhradě nákladů odvolacího řízení pak bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 o. s. ř., kdy předmětem odvolacího řízení byla částka 109 843 Kč, z níž byl žalobce úspěšný co do částky 108 082 Kč (tímto rozhodnutím přiznaná částka 96 376 Kč a předchozím rozsudkem odvolacího soudu ze dne 17. 12. 2018, č. j. 15 Co 97/2018-235, přisouzená částka 11 706 Kč). Žalobci tak za odvolací řízení náleží plná náhrada nákladů řízení, která činí částku 34 008 Kč a sestává z odměny advokáta za 2 úkony právní služby, a to sepis vyjádření k odvolání žalované a účast u jednání odvolacího soudu dne 17. 12. 2018, z předmětu odvolacího řízení ve výši 109 843 Kč, po 5 500 Kč (§ 11 odst. 1 písm. d) a g), § 7 bod 5 advokátního tarifu), z odměny za další 2 úkony právní služby, a to sepis dovolání a účast u jednání odvolacího soudu dne 23. 9. 2019 z předmětu tohoto řízení ve výši 98 137 Kč, po 5 060 Kč (§ 11 odst. 1 písm. d) a g), § 7 bod 5 advokátního tarifu), z náhrady hotových výdajů zástupce žalobce k uvedeným 4 úkonům právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), z náhrady za 21% DPH z částky 22 320 Kč ve výši 4 688 Kč a dále z náhrady za soudní poplatek z dovolání ve výši 7 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.

21. K výši odvolacím soudem přiznané odměny náhrady za právní zastoupení procesně úspěšnějšího žalobce krajský soud uvádí, že podle ust. § 151 odst. 2 věty první část před středníkem o. s. ř. je soudu uloženo určit výši odměny za zastupování advokátem podle sazeb stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem, a to s výjimkou případů, kdy aplikaci vyhlášky č. 177/1996 Sb. - advokátního tarifu odůvodňují okolnosti případu. Paušální sazby odměny za zastupování advokátem v jednom stupni byly stanoveny v tzv. přísudkové vyhlášce č. 484/2000 Sb., která byla zrušena ke dni 7. 5. 2013 nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013 ve věci sp. zn. Pl. ÚS 25/12. I když se původně právní praxe, zejména na základě rozhodnutí velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2013, sp. zn. 31 Cdo 3043/2010, přikláněla k názoru, že při neexistenci zákonné úpravy paušálních sazeb odměny advokáta v jednom stupni řízení je namíste aplikovat advokátní tarif a odměnu advokáta stanovit součtem odměn za jednotlivé v řízení provedené úkony právní služby, z aktuální judikatury Ústavního soudu (náleze ze dne 7. 6. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3559/15), jakož i ze samotné judikatury Nejvyššího soudu (srov. rozsudek ze dne 25. 9. 2014 ve věci sp. zn. 21 Cdo 2811/2013, usnesení ze dne 18. 12. 2014 ve věci sp. zn. 21 Cdo 222/2014 a ze dne 30. 8. 2016 ve věci sp. zn. 22 Cdo 1025/2016), však plyne, že v takovém případě je soud povinen stanovit výši nákladů za zastupování na základě své volné, nikoliv však libovolné úvahy ve smyslu ust. § 136 o. s. ř. V podmínkách projednávané věci odvolací soud volnou úvahou dospěl k závěru stanovit výši odměny za právní zastoupení žalobce podle sazeb za úkon právní služby uvedených v advokátním tarifu, jehož aplikaci v této věci oba účastníci v souladu se shora popsaným názorovým vývojem na otázku náhrady nákladů za právní zastoupení a datum zahájení řízení legitimně očekávali, jak ostatně vyplývá ze způsobu, jakým účastníci náhradu za své advokátní zastoupení v řízení účtovali. Takto stanovená náhrada pak dle odvolacího soudu neodporuje pojetí spravedlivého uspořádání vztahů mezi účastníky také z hlediska náročnosti právního zastoupení žalobce v této věci.
22. Odvolací soud současně v projednávané věci ve smyslu ust. § 150 o. s. ř. neshledal takové okolnosti případu ani poměry účastníků, pro které by procesně úspěšnějšímu žalobci zcela či zčásti právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně do dvou měsíců ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Novém Jičíně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodnutí dovolacího soudu nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka jinak.

Proti tomuto rozhodnutí v části týkající se výroků o nákladech řízení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Ostrava 23. září 2019

Mgr. Dagmar Gottwaldová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michal Vozar.